

се бира у парламенту, произилази из парламентарне већина и остаје на власти све док ужива поверење те већине. За владу је најбоље да је стабилна и да зависи од верне партијске већине у парламенту, а не несигурних присталица, али то није случај са свим владама. У двостраначким системима владе су стабилне, што не важи и за ове друге, коалиционе, које су нестабилне па лако и често падају са власти. Владе у двостраначком парламентарном режиму (као у Великој Британији) више падају на изборима него у парламенту јер све више зависе од бирачког тела, а мање од парламента. Зато овакве владе имају израженију активност у бирачком телу па се тако све више приближавају председничкој влади која заједно са својим шефом зависи од народа и њему полаже рачуне. Данас је премијер у Великој Британији утицајна политичка личност јер као партијски шеф успоставља блиске везе са бирачким телом и тако израста у орган јавног мњења.

в) Овлашћења владе и њени акти

Влада је данас значајан орган извршне власти јер постаје све моћнија и утицајнија у сфери вођења унутрашње и спољне политике. За њу се обично каже да је то моторна или ефективна власт која утврђује и води политику нације, али и све више потискује парламент за који се чак тврди да је изгубио власт одлучивања и претворио се у тело које расправља и одобрава оно што влада жели и предлаже. Влада одлучује али и планира и оперативно делује и под њеном контролом је целокупна државна управа – цивилна и војна администрација, бројне агенције, службе и јавна предузећа преко којих се управља државним и друштвеним животом. Влада данас има огромну управљачку моћ јер располаже средствима и техником; у њеним рукама је буџет и кључне информације земље, али и принуда и репресивне полицијске снаге које употребљава и контролише. Она се од класичних послова и овлашћења померила и разгранала на скоро све области друштвеног живота па на њу треба гледати као на моћну политичку власт, али и јавни сервис јер различитим инструментима и средствима утиче на економски, социјални, културни, демографски и остали развој земље. При томе треба рећи да влада има оваква (широка) самостална овлашћења само у парламентарном систему, али не и у председничком јер тамо влада и не постоји у правом смислу, већ је то више неформални орган председника државе.

Парламентарна влада има свуда најважније овлашћење да извршава законе